

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/97/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614207249
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Drahomíra Brixiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7614207249.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu: CD L. s.r.o., S. věžňů XXXX/XX, H. Z., XXX XX S. 1, Česká republika, IČO XXX XX XXX zastúpeného advokátskou kanceláriou U. S., s.r.o., O. 4, XXX XX C., IČO XX XXX XXX proti žalovanej: E. E., nar. X.X.XXXX, bytom S. XXX/XX, XXX XX Z., o zaplatenie 404,00 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 16C/23/2014-40 zo dňa 12.9.2014 a o čiastočnom späťvzati návrhu takto

rozhodol:

Odvolací súd p r i p ú š ť a čiastočné späťvzatie návrhu a to v rozsahu zmenkového úroku vo výške 0,19% denne, v tejto časti z r u š u j e rozsudok súdu prvého stupňa a konanie z a s t a v u j e.

V prevyšujúce časti z r u š u j e rozsudok súdu prvého stupňa.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zaviazal zaplatiť žalovanú zmenkovú sumu 404,00 eur spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25% denne zo sumy 404,00 eur počítaným od 2.6.2011 do zaplatenia, so 6% -ným ročným úrokom zo sumy 404,00 eur počítaným od 16.8.2011 do zaplatenia, zmenkovú odmenu vo výške 1/3 zmenkovej sumy, teda 1,35 eur, a trovy konania spočívajúce v zaplatenom súdnom poplatku vo výške 24,00 eur, to všetko na účet žalobcu, v lehote 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Zároveň zaviazal žalovanú nahradiť žalobcovi trovy konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia vo výške 128,94 eur a to za účet právneho zástupcu žalobcu, v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

V odvolaní rozhodnutia súd prvého stupňa ďalej uviedol, že žalobca podal na súde návrh, ktorým žiadal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu zmenkovú sumu vo výške 404,00 eur, zmenkový úrok vo výške 0,25% denne zo sumy 404,00 eur počítaný od 2.6.2011 do zaplatenia, 6%-ný ročný úrok zo sumy 404,00 eur počítaný od 16.8.2011 do zaplatenia, zmenkovú odmenu vo výške 1/3 zmenkovej sumy, teda 1,35 eur, a náhradu trov konania.

Návrh na uplatnenie pohľadávky podal na vzorovom tlačive „A“ Návrhu na uplatnenie pohľadávky podľa článku 4 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu. V časti údaje o pohľadávke žalobca uviedol, že ako indosatár je nadobúdateľom všetkých práv zo zmenky, ktorú vystavila žalovaná dňa 17.09.2009 na zmenkovú sumu vo výške 404,00 eur, pričom sa zaviazala aj k úhrade zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne od 02.06.2011. Indosovaná zmenka je vistazmenkou opatrenou doložkou „na platenie predložiť v lehote štyroch rokov od vystavenia“. Zmenka bola vystavená dňa 17.09.2009 (dátum vystavenia) na uvedenú sumu, pričom do jej textu bol poňatý záväzok žalovanej zaplatiť túto zmenku pri predložení na rad zmenkového veriteľa spolu so zmenkovým úrokom 0,25 % denne od 02.06.2011. Za miesto splatenia bolo určené sídlo prvotného zmenkového veriteľa. Indosant predložil zmenku k zaplateniu, pričom vystaviteľ doposiaľ nezaplatil žiadnu sumu ani z titulu zmenkovej sumy, ani z titulu úrokov. Keďže

zmenková listina je opatrená doložkou „bez protestu“, indosant nenechal vyššie uvedené skutočnosti zistiť verejnou listinou.

Ako písomné dôkazy na podporu svojej pohľadávky žalobca uviedol a predložil originál zmenky, výpis z obchodného registra žalobcu a plnomocenstvo pre právneho zástupcu, vrátane osvedčenia na registráciu na daň z pridanej hodnoty. Súčasne žalobca uviedol, že nechce, aby sa nariadilo pojednávanie.

Žalobca je obchodnou spoločnosťou so sídlom na území Českej republiky, žalovaná je fyzická osoba, ktorá má bydlisko na území Slovenskej republiky a žalovaná zmenka bola vystavená na území Slovenskej republiky, kde je aj platobné miesto. Žalobca určil ako príslušný súd, súd podľa bydliska žalovanej v zmysle článku 25 ods. 1 písm. a/ Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007.

Žalobca na osvedčenie svojho nároku predložil zmenku vystavenú žalovanou dňa 17.09.2009 s nasledovnými údajmi:

Označenie: jedná sa o zmenku

Číslo zmluvy : XXXXXXXXXX

Meno, priezvisko, rodné číslo a podpis vystaviteľa - žalovanej

Miesto vystavenia: v E.

Dátum vystavenia: 17.09.2009

Zmenková suma: 404,00 eur

Vyhlasenie vystaviteľa: zaplatím za túto zmenku pri predložení na rad: S. s.r.o., IČO: XX XXX XXX, S. XX, XXX XX C. sumu štyristoštyri Eur a zmenkový úrok 0,25 % denne od 02.06.2011

Splatné: S. s.r.o., Pribinova XX, XXX XX C.

Doložka: „bez protestu“, „na platenie predložiť“ v lehote štyroch rokov od vystavenia“

Na rube zmenky sa nachádza indosament (rubopis), ktorým bola zmenka prevedená na navrhovateľa.

Keďže účastníkom konania na strane žalobcu je zahraničná právnická osoba, právomoc súdu Slovenskej republiky v tejto veci je daná s poukazom na čl. 2 bod 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 44/2001.

Súd v zmysle čl. 5 ods. 2 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 doručoval žalovanej kópiu tlačiva (návrhu) na uplatnenie pohľadávky spolu s vyplneným "C" tlačivom na odpoveď. Žalovaná zásielku prevzala dňa 30.06.2014.

Žalovaná v stanovenej lehote súdu nezaslala vyplnené Tlačivo „C“ na odpoveď, a namiesto toho súdu prostredníctvom svojho splnomocneného právneho zástupcu zaslala osobitné elektronické písomné vyjadrenie z 15.7.2014, potvrdené zaručeným elektronickým podpisom uvedeného zástupcu, ktoré súdu bolo doručené dňa 24.7.2014. Vyjadrenie bolo nesprávne adresované Okresnému súdu Žiar nad D. a tiež v ňom bolo nesprávne uvedené krstné meno žalovanej (nesprávne „E.“ namiesto správneho „E.“), súd však vzhľadom k tomu, že bolo doručené na elektrickú adresu tunajšieho súdu toto považoval za vyjadrenie žalovanej v danej sporovej veci. V rámci tohto vyjadrenia žalovaná s návrhom nesúhlasila. Poukázala na to, že zásadnou skutočnosťou v prejednávanej príhode je tá skutočnosť, že vzťah založený Zmluvou o úvere je vzťahom spotrebiteľským. Uvedené je odôvodnené tým, že podľa zákona č. 40/1964 Zb. (OZ) a to podľa § 52 ods. 3 dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, a podľa ods. 4. spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Okrem spotrebiteľského charakteru predmetnej zmluvy danej ustanoveniami § 52 ods. 3 a 4 OZ je tento daný aj na základe ustanovenia § 2a zákona 258/2001 o spotrebiteľských úveroch platného v čase uzavretia zmluvy, kde je spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Poskytovateľ úveru má v predmete podnikania poskytovanie úverov a pôžičiek, pričom žalovaná pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci predmetu podnikania a ani inej obchodnej činnosti. Z uvedeného vyplýva, že na vzťah založený Zmluvou o úvere je nevyhnutné aplikovať ustanovenia OZ, ako i zákona o spotrebiteľských úveroch, a to i napriek tomu,

že sa žalobca snažil označením účelu použitia finančných prostriedkov na účel povolania vyhnúť práve aplikácii ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch.

Daný zmluvný vzťah tak ako mnoho ďalších vykazuje všetky znaky spotrebiteľského vzťahu a preto nemôže byť spod ochrany spotrebiteľského práva za účelom zachovania zákonnosti vyňatý. V prejednávanej príhode je nevyhnutné aplikovať ustanovenia právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa, a to najmä ustanovenia OZ, zákona o ochrane spotrebiteľa a zákona o spotrebiteľských úveroch. V predmetnom prípade je nevyhnutné posúdenie zmluvy o úvere, a to s poukazom na zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) (platného v čase uzavretia úverovej zmluvy).

Poukázala tiež na § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, Vzhľadom na znenie zmluvy o úvere, znenie Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, výšky úrokovej sadzby 91,25 % a z dôvodu neprehľadnosti a nedodržania zákonom stanovených náležitostí zmluvy o úvere je nepochybné, že neboli dodržané práva spotrebiteľa podľa zákona o spotrebiteľských úveroch a teda veriteľ si nepočínal tak ako mu ukladá za povinnosť § 4 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch. Považovala za potrebné zdôrazniť, že ustanovenie § 4 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch, z ktorého vyplýva, že sa zakazuje dlh vyplývajúci zo spotrebiteľskej úverovej zmluvy splniť zmenkou. V tomto prípade, keď veriteľ predložil zmluvu s úrokmi viac ako 91,25 %, resp. zmluvu, kde je absencia obligatórnych náležitostí, a tieto sú v početných prípadoch označované súdmi ako absolútne neplatné, je potrebné prihliadať na tieto skutočnosti pri posudzovaní návrhu na uplatnenie pohľadávky zo zmenky. Tiež namietla, že dohoda o vyplnení zmenky je absolútne neplatná, pretože jej účelom nie je len záväzok žalovanej (zrejme mala žalovaná na mysli záväzok žalobcu - poznámka súdu) zabezpečiť, ale dáva žalovanej (zrejme mala odporkyňa na mysli žalobcovi - poznámka súdu) široké možnosti pod hrozbou exekúcie pohľadávku vymôcť. Nakoľko účelom zmenky vyplnenej žalovaným (zrejme mala žalovaná na mysli žalobcu - poznámka súdu) je zabezpečenie nárokov žalovaného (zrejme mala žalovaná na mysli nárokov žalobcu - poznámka súdu) vyplývajúcich z úverovej zmluvy, spravuje sa tento zabezpečovací inštitút rovnakými zákonnými ustanoveniami, ako sa aplikujú na právny vzťah založený zmluvou o úvere. Poukázala tiež na to, že neprijateľnosť zmenky bola potvrdená už viacerými rozhodnutiami súdov. Má za to, že dohodu o vyplnení zmenky je potrebné považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko bola vopred predformulovaná a spotrebiteľ nebol schopný ovplyvniť jej podstatu a tým spôsobili značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe Zmluvy o úvere na úkor práv spotrebiteľa.

Súd prvého stupňa uviedol v rozhodnutí, že v danom prípade sa jedná o nárok zo zmenky. Posudzovanie prípadného základného vzťahu, z ktorého prípadne vzišlo vystavenie predmetnej zmenky, by malo význam len vtedy, keby žalovaná vzniesla voči majiteľovi námietky, že k indosácii tejto zmenky došlo na jej škodu, čo sa však ako bolo vyššie uvedené nestalo. Jedine v prípade vyslovenia takejto námietky zo strany žalovanej (splnenia si povinnosti tvrdenia) a následného preukázania pravdivosti takéhoto tvrdenia v konaní, sa mohol súd zaoberať tým, či kauzálne námietky vznášané žalovanou v jej písomnom vyjadrení, ktoré ako už bolo vyššie naznačené boli len vo veľmi všeobecnej rovine bez príslušného návrhu na vykonanie dôkazov, a týkajúce sa základného vzťahu, z ktorého malo vziť podľa jej tvrdenia vystavenie predmetnej zmenky, boli natoľko relevantné, aby súd priznal žalovanej ochranu pre povinnosťou platiť zo zmenky. V tejto súvislosti súd pripomenul, že ani v prípade, ak by bola obrana žalovanej skrz uvedené kauzálne námietky úspešná, neznamená to že zmenka je pre to neplatná, alebo že je neplatný záväzok žalovanej ako dlžníka, ktorý sa na túto zmenku podpísal. Tieto okolnosti nemajú vplyv na existenciu dlhu zo zmenky, len môžu ochrániť dlžníka pred tým, aby bol prinútený zmenku zaplatiť. Platí totiž, že kto sa ako dlžník na zmenku podpíše, je zmenečne zaviazaný aj vtedy, ak medzi ním a majiteľom zmenky nie je žiadny iný záväzkový vzťah. Nedostatok kauzálneho vzťahu nie je dôvodom neplatnosti zmenečného záväzku, ale len zakladá za podmienok čl. I § 17 ZZŠ, námietku, ktorá je len obranou proti povinnosti platiť zmenku.

Aj keď sú zmenkový dlžník a aj zmenkový veriteľ podľa Zákona zmenkového a šekového v rovnakom postavení, nie je vylúčené, že dôjde k situácii, keď sa zmenka použije voči subjektom, od ktorých je len ťažko možné očakávať znalosť zmenkovej úpravy. Práve preto je potrebné rozlišovať situáciu, kedy vstupuje do zmenkového právneho vzťahu podnikateľ, ktorý je profesionálom s nepodnikateľom, väčšinou spotrebiteľom a kedy vstupujú do právneho vzťahu dvaja podnikatelia. Takéto posúdenie

má nesporne význam najmä z dôvodu zistenia, či nedochádza k zneužívaniu zmenkového práva a či nedochádza aj k neprimeranému zvýhodneniu jednej zo zmluvných strán na úkor druhej. Takéto zisťovanie má však svoj význam len v tom prípade, ak sú zo strany dlžníka vznesené námietky proti povinnosti zaplatiť zmenku, o platnosti a záväznosti ktorej nie sú inak žiadne pochybnosti. Dlžník preto musí takéto námietky nielen uplatniť, ale v súdnom konaní ich musí najmä zdôvodniť a podložiť dôkazmi, pretože majiteľ zmenky je dostatočne legitimovaný už zmenkou samotnou (§ 495 OZ) bez toho, že by musel preukazovať dôvod vzniku zmenky, dôvod jej prijatia, indosácie a pod.

Závazky zo zmenky, aj keď vznikli z konkrétnych zmluvných záväzkov, sú záväzkami samostatnými. Ak je návrhom uplatnený nárok zo zmenky, nie je možné bez ďalšieho v takomto konaní rozhodovať o záväzkoch zo zmluvy, ani keď je nepochybné, že s danou zmenkou súvisia.

Abstraktnosť záväzku zo zmenky má za dôsledok, že zákon neviaže vznik zmenkových nárokov na žiadne iné okolnosti, než na splnenie formalít, ktoré predpisuje. Jedná sa teda o záväzok platobný, ktorý nie je viazaný na iné vzťahy, a teda ani na hospodárske dôvody jej vzniku. Nespornosť záväzku zo zmenky je daná tým, že majiteľ zmenky nemusí pri predkladaní zmenky na zaplatenie, ani neskôr pri jej vymáhaní, preukazovať nič iného, než to, že je vlastníkom zmenky. Nemá dôkaznú povinnosť preukazovať, že mu povinný zo zmenky skutočne dlží zmenkovú sumu. Zmenka samotná, pokiaľ je platná, je dostatočným dôvodom pre vznik nároku na čiastku v nej uvedenú. Je výlučne na dlžníkovi zo zmenky, aby tento v rámci prípadného súdneho konania vzniesol svoje námietky a tieto v súdnom konaní aj preukázal, pokiaľ podanie takýchto námietok nevyklučuje čl. I § 17 ZZŠ.

Vznikom zmenky sa zakladá celkom samostatný záväzkový vzťah, ktorý existuje nezávislé na hospodárskom dôvode jeho vzniku. Zmenkové záväzkové vzťahy nemajú pôvod v predchádzajúcich kauzálnych pohľadávkach, tie len vytvárajú potrebu založenia zmenkových záväzkov. Preto i v prípade napr. vystavenia zabezpečovacej zmenky tak existujú vedľa seba dva záväzky, a to jednak pôvodný záväzok všeobecno-právnej povahy a popri ňom záväzok zmenkový. Účelom zabezpečovacej zmenky je v prípade omeškania s plnením záväzku všeobecno-právnej povahy, zabezpečiť plnenie zo zmenky. Aj takáto zabezpečovacia zmenka má skôr uvedenú abstraktnú a nespornú povahu. Zásada abstraktnosti zmenkových záväzkov sa zvyšuje v prípade, že remitent ako prvý majiteľ zmenky indosamentom (rubopisom) prevedie zmenku na nového majiteľa - indosatára. Tento získava všetky práva zo zmenky, a to nie ako právny nástupca predchádzajúceho majiteľa, ale ako celkom originálny nadobúdateľ týchto práv. V dôsledku toho priamy zmenkový dlžník môže voči takémuto poslednému majiteľovi zmenky robiť len také námietky, ktoré sa zakladajú na ich vlastných vzťahoch.

Výnimku zo zásady takto zvýšenej nespornosti a abstraktnosti zmenkového záväzku tvorí preukázaná námietka dlžníka, že posledný majiteľ zmenky pri jej nadobúdaní konal vedome na škodu dlžníka (napr. v prípade dôvernického - fiduciálneho indosamentu). Len v prípade, že zmenkový dlžník takúto námietku vznesie a preukáže, môže následne na svoju obranu vzniesť aj kauzálne námietky vyplývajúce z jeho vzťahu k remitentovi, či iným skorším majiteľom zmenky. Dokazovanie na preukázanie dôvodnosti takýchto kauzálnych námietok je totiž možné vykonať, ako už bolo vyššie zdôraznené, výlučne len za predpokladu, že žalovaná v lehote do 30 dní po doručení tlačiva a návrhu na uplatnenie pohľadávky, ako aj tlačiva na odpoveď, sa vyjadrí k podanému návrhu, či už tak, že vyplní časť II. vzorového tlačiva písm. C a pripojí všetky príslušné podporné doklady, alebo sa vyjadrí akýmkoľvek iným vhodným spôsobom, pri ktorom nepoužije tlačivo na odpoveď, pričom obsahom tohto vyjadrenia musí byť aj námietka žalovanej, že nový majiteľ zmenky pri jej nadobudnutí indosamentom vedome konal na jej škodu ako dlžníka z tejto zmenky. V zmysle ods. 12 Preambuly Nariadenia ďalšie dôkazy by mohol tak žalobca, ako aj žalovaná predkladať v priebehu celého prvostupňového konania. Pokiaľ takéto tvrdenie žalovanej v jej odpovedi k podanému návrhu na uplatnenie pohľadávky absentuje, musí súd vydať rozsudok o pohľadávke alebo protipohľadávke, teda rozhodnúť vo veci samej. Ustanovenie v čl. § 7 ods. 3 Nariadenia, ktorý stanovuje takúto koncentračnú zásadu, má za dôsledok, že v prípade pasivity žalovanej, musí súd rozhodnúť len na základe dôkazov predložených žalobcu, a teda nevykonáva dokazovanie uvedené v čl. § 7 ods. 1 Nariadenia.

Žalovaná ako dlžník nepreukázala, že nový majiteľ zmenky konal pri jej nadobúdaní vedome na jej škodu, a bez preukázania tejto skutočnosti akékoľvek ňou vznášané kauzálne námietky vyplývajúce z jej vzťahu k prvotnému majiteľovi zmenky (spoločnosti S. s.r.o.) sú právne irelevantné.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, keďže zmenka nebola žalovanou v konaní zákonným spôsobom spochybnená, súd rozhodol tak, že žalobcovi priznal ním uplatnenú zmenkovú sumu aj s príslušenstvom, tak ako to vyplýva z výroku tohto rozsudku.

Príslušenstvo zmenkovej sumy okrem už vyššie uvedeného zmenkového úroku vo výške 0,25% denne uplatneného pri vistazmenke, predstavujú aj nároky v zmysle čl. I § 48 ZZŠ, a to zákonný úrok vo výške 6 % ročne zo zmenkovej sumy uplatňovaný od zročnosti, ktorá musela v danom prípade nastať pri predložení zmenky, čo podľa žalobcu bol deň 28.9.2010 a zmenková odmena vo výške 1/3 percenta zmenkovej sumy, teda vo výške 5,53 eur (1/3 zo sumy 16,58 eur, / t.j. 1 %-ta zo zmenkovej sumy 1.658,27 eur).

Právne odôvodnil súd prvého stupňa svoje rozhodnutie čl. 5 ods. 1, 2, 3, 6 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, čl. 7 ods. 1, čl. 7 ods. 3, čl. 19 Nariadenia, čl. I, § 5 ods. 1, 2, 3 zák.č. 191/1950 Zákon zmenkový a šekový, článok I, § 10, § 11, § 17, § 34, § 48, § 75, § 77 Zákon zmenkový a šekový, § 495 Občianskeho zákonníka, § 120 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p..

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná. Navrhla, aby odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvého stupňa a vec vrátil na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnila náhradu trov odvolacieho konania.

V odvolaní uviedla, že dôvodmi odvolania sú ust. § 205 ods. 2 písm.a/ zák.č. 99/1963 O.s.p. v zmysle ktorého v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, a to konkrétne k vade konania podľa ust. § 221 ods. 1 písm.f/ O.s.p. - účastníkovi konania s postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom; ust. § 205 ods. 2 písm.c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; ust. § 205 ods. 2 písm.f/ O.s.p., v zmysle ktorého rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Žalovaná napáda rozsudok č.k. 16C/23/2014-40 v celom rozsahu, a nesprávne právne posúdenie vidí v tom, že titulný súd mal po preskúmaní listinných dôkazov dospieť k tomu, že v predmetnom prípade ide o spotrebiteľskú vec a v súlade s judikatúrou Súdneho Dvora EÚ, a vzhľadom na skutočnosť, že sa jedná o neplatný právny úkon, poskytnúť žalovanej ako spotrebiteľovi ochranu a nevydať predmetný rozsudok. Podľa názoru žalovanej mal titulný súd prihliadať najmä na nasledujúce:

Z vyjadrenia žalovanej bolo zrejmé, že v predmetnom konaní je zásadnou skutočnosťou posúdenie zmluvy o úvere. Vzhľadom k tomu, že žalovaná nedisponuje zmluvou o úvere, bola povinnosť zo strany súdu, si vyžiadať od nadobúdateľa zmenky prípadne pôvodného veriteľa originál zmluvy o úvere, na základe ktorej bola vystavená zmenka, ktorá slúžila na zabezpečenie vzťahu vyplývajúceho zo zmluvy o úvere. Takýto postup súdu, by umožnil komplexne a právne relevantne posúdiť prípad. Tvrdené je odôvodnené o to viac, ak v prípade vystupuje spotrebiteľ.

V odôvodnení rozsudku, prvostupňový súd poukázal, že vyjadrenie žalovanej je všeobecné a ten nepreukázal, že nový majiteľ zmenky pri jej nadobudnutí indosamentom vedome konal na jej škodu ako dlžníka jeho zmenky. Z uvedeným nemožno súhlasiť, Je pravdou, že vyjadrenie žalovanej bolo pomerne všeobecne, ale žalovaná sa vecne zaoberala kauzálnymi námietkami s vedomým, že prvostupňový súd má nepochybne zato, že nový majiteľ zmenky konal na škodu dlžníka a v rozpore s dobrými mravmi. Na základe zásady iura novit curia, bola žalovaná presvedčená, že uplatnenou argumentáciou bude mať prvostupňový súd za preukázané, a sám na základe tvrdeného dospeje k názoru, že zmenka je zákonným spôsobom spochybnená a rozhodne, že žalobcovi neprizná ním uplatnenú zmenkovú sumu, vzhľadom na to, že konal na škodu a v rozpore s dobrými mravmi.

Okolnosť, a teda žalobca pri nadobudnutí predmetnej zmenky konal na škodu žalovanej ako dlžníka zo zmenky, nakoľko vedel, respektíve musel vedieť z okolností svojich vzťahov k remitentovi, že zmenka sa týka spotrebiteľského úveru, že sa jedná o zmenku na rad. V tomto prípade má odvolateľ za jednoznačne preukázané, že žalobca konal zlomyseľne a previnil sa aj hrubou nedbanlivosťou, keď o skutočnosti týkajúcej sa reálnej existencie dlhu žalovanej v čase nadobudnutia zmenky vedel (zlomyseľnosť) resp. vedieť mal a mohol si zistiť (hrubá nedbanlivosť) § 10 zákona 191/1950 Z.z. Zákon zmenkový a šekový.

V odvolaní žalovaná dala do pozornosti súdu ustanovenie § 4 zák.č. 258/2001 Zákon o spotrebiteľských úveroch § 4 ods. 6). V súvislosti s poskytovaním úveru od spotrebiteľa alebo inej osoby sa zakazuje splniť dlh zmenkou alebo šekom. Veriteľ smie prijať od dlžníka zmenku alebo šek na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru, len ak ide o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia je maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva (vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere) vo výške maximálne 30% istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Zmenku prijatú, resp. vyplnenú veriteľom v rozpore s predchádzajúcou vetou veriteľ nesmie prijať a je povinný ju dlžníkovi kedykoľvek na požiadanie vydať. Ustanovenie tohto odseku platí aj v prípade zmeny majiteľa zmenky alebo postúpenia práv zo zmenky. Ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Keďže predložená zmenka je v rozpore s uvedeným ustanovením § 4 ods. 6 s poukazom na čl. VII tohto odvolania, je potrebné ju označiť ex offa za neplatnú.

Prvostupňový súd, tým, že nepreskúmal zmluvu o úvere, nezohľadnil to, že takmer každý odsek predmetnej zmluvy o úvere je nápadne, až krajne nevyvážený, postavený v neprospech žalovanej ako spotrebiteľa. Okrem toho tak, ako je tomu v stovkách ďalších úverových vzťahoch žalovanej, úverovú zmluvu nemohol žalobca ovplyvniť, nijako zmeniť ani upraviť, nakoľko bola vopred predformulovaná a v takomto znení bez možnosti pripomienkovania predložená na podpis spotrebiteľovi. Vzhľadom na znenie zmluvy o úvere, znenie Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, výšky úrokovej sadzby 91,25% a z dôvodu neprehľadnosti a nedodržania zákonom stanovených náležitostí zmluvy o úvere je nepochybné, že neboli dodržané práva spotrebiteľa podľa zákona o spotrebiteľských úveroch a teda veriteľ si nepočínal tak, ako mu to ukladá za povinnosť § 4 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch.

Žalovaná poukázala na rozhodnutie Okresného súdu Trenčín z 12.4.2011 č.k. 17C/5/2011.

Zdôraznila, že ustanovenie § 4 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch, z ktorého vyplýva, že sa zakazuje dlh vyplývajúci zo spotrebiteľskej úverovej zmluvy splniť zmenkou. V tomto prípade dal do pozornosti § 5 ods. 1 písm.b) zákona o ochrane spotrebiteľa (aktuálne znenie) v spojení s prechodným ustanovením § 29b:

- § 5a písm.b), neprípustné je zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy zmenkou alebo šekom.

- § 29b účinným od 1. mája 2014 ustanoveniami § 5a ods. 1 písm.b) sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. májom 2014; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. májom 2014 sa však posudzujú podľa predpisov účinných do 30. apríla 2014.

V tomto prípade, keď veriteľ predloží zmluvu s úrokmi viac ako 91,25%, resp. zmluvu, kde je absencia obligatórnych náležitostí, a tieto zmluvy sú v početných prípadoch označované súdmi ako absolútne neplatné, je potrebné prihliadať na tieto skutočnosti pri posudzovaní návrhu na uplatnenie pohľadávky zo zmenky a tak dal do pozornosti súdu a zároveň namietal, že dohoda o vyplnení zmenky je absolútne neplatná, pretože jej účelom nie je len záväzok žalovanej zabezpečiť, ale dáva žalovanej široké možnosti pod hrozbou exekúcie pohľadávku vymôcť.

Neprijateľnosť zmenky už bola potvrdená aj viacerými rozhodnutiami súdov Slovenskej republiky spomedzi, ktorých poukázal a rozhodnutie Krajského súdu v Prešove z 31. mája 2011 sp.zn. 6CoE/69/2011.

Mala za to, že Dohodu o vyplnení zmenky je potrebné považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko bola vopred predformulovaná a spotrebiteľ nebol schopný ovplyvniť jej podstatu a tým spôsobil značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa, nakoľko dodávateľ si zabezpečil svoju pohľadávku vzniknutú na základe Zmluvy o úvere na úkor práv spotrebiteľa, čo v obdobnom prípade potvrdil a Okresný súd Bratislava V v rozhodnutí z 1.3.2011 sp.zn. 37Er/7273/2010.

Poukázala aj na rozhodnutie Krajského súdu v v Trenčíne zo dňa 19.4.2012 sp.zn. 2CoE/67/2012.

Pre úplnosť odvolania pokladala za dôležité poukázať komplexne na všetky skutkové a právne skutočnosti, a teda zásadnou skutočnosťou v prejednávanom prípade je tá skutočnosť, že vzťah založený Zmluvou o úvere je vzťahom spotrebiteľským.

Žalovaná má za to, že Zmluva o úvere na základe ktorej bola vystavená indosovaná zmenka, je zmluvou, ktorá bola v tisícoch prípadoch všeobecnými súdmi označená za zmluvu spotrebiteľskú. Rovnako je nevyhnutné túto zmluvu hodnotiť ako nevyváženú, jednostrannú v rámci podmienok zmluvy, ako aj dohodnutých zmluvných pokút, resp. poplatkov predstavujúcich v podstate rovnakú čiastku ako poskytnutý úver. Na základe takejto zmluvy, bola vystavená na zabezpečenie úveru blankozmenka bez toho, že by boli písomne dohodnuté podmienky vyplnenia tejto blankozmenky a zmenka bola opatrená doložkou iba na rad. Vzhľadom na praktiky spoločnosti S., s.r.o. spočívajúcich v hromadnom prevode zabezpečovacích zmeniek na žalobcu, vrátane žalovanej zmenky, sú tieto praktiky nemravné. Obidve spoločnosti sú si vedomé, že tým bránia klientom, spotrebiteľom, v účinnom uplatnení kauzálnych námietok a je zrejmé, že žalobca pôsobí ako spoločnosť, ktorá vymáha záväzky a pohľadávky spoločnosti S. s.r.o. Tieto zmenky boli vo viacerých konaniach pred všeobecnými súdmi SR označené ako v rozpore s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Z toho dôvodu je v prejednávanom prípade nevyhnutné aplikovať ustanovenia právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa, a to najmä ustanovenia OZ, zákona o ochrane spotrebiteľa a zákona o spotrebiteľských úveroch.

Predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje väčšie množstvo ustanovení, ktoré možno kvalifikovať ako neprijateľné zmluvné podmienky a ustanovenia, ktoré sú v rozpore so zákonom a dobrými mravmi. Najrozpornejšími ustanoveniami, ktoré sú v zrejmom a hrubom rozpore s dobrými mravmi sú ustanovenia týkajúce sa odplaty za poskytnutý úver. Odplata za poskytnutý úver dosiahla úroveň 96%, čo niekoľkonásobne prevyšovala odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch, čo je v priamom rozpore s ustanovením § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka.

Zároveň, vychádzajúc z ustálenej praxe súdov je potrebné považovať dohodu o výške ročnej odplaty v miera 96% z poskytnutých finančných prostriedkov za dohodu, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi, a ktorá je ustanovením, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to aj napriek tomu, že nie sú stanové limity na výšku úrokov pri úveroch a finančných pôžičkách a ich hodnota je ponechaná na dohodu zmluvných strán, ich konečná výška nie je neobmedzená. Uvedené potvrdzujú súdy pri svojej rozhodovacej činnosti napr. rozhodnutie Krajského súdu v Prešove z 28.9.2011 sp.zn. 3Co/3/2011, rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne z 9.11.2010 č.k. 17Co/313/2010-99, rozhodnutie Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 29.6.2010 č.k. 10C/20/2010-83, rozhodnutie Krajského súdu v Ostave z 23.8.2011 sp.zn. 16ICm/944/2010.

Na základe vyššie uvedeného pre absenciu podstatných obligatórnych náležitostí v zmluve resp. rozpor s dobrými mravmi v stanovení výšky odplaty v zmluve o úvere, mal žalobca nárok len na vrátenie ním poskytnutej istiny - pôžičky bez úrokov a poplatkov. A teda zmenka, ktorá má zabezpečovať pohľadávku z tejto zmluvy o úvere, nemôže byť vystavená na sumu s úrokmi a poplatkami presahujúcimi samotnú istinu úveru.

V prejednanom prípade je nepochybné, že blankozmenka je len zabezpečovacím vedľajším vzťahom, k vzťahu hlavnému, ktorým je samotná zmluva o úvere a tieto vzťahy sú na seba naviazané a nie je možné ich oddeľovať a pristupovať k nim celkom separátne. Ak by sa neposudzovali tieto inštitúty vo vzťahu hlavný a vedľajší vzťah, mohlo by dôjsť k narušeniu právnej istoty, v situácii, že ak by bol dlh z časti alebo úplne splatený žalovanou, nový majiteľ zmenky by si mohol cez zmenku duplicitne uplatňovať už uhradené nároky pôvodného veriteľa, a teda by si uplatňoval už neexistujúci dlh a žalovaná by nemala žiaden spôsob ochrany. Z týchto dôvodov je potrebné posudzovať zmenku ako zabezpečovací inštitút. O to viac, že v predmetnom prípade bola istina úveru z časti splatená.

Najneskôr od 1.5.2004 platila pre SR povinnosť vykladať eurokomfortne svoj právny poriadok. A tak je potrebné vykladať aj § 4 zák.č. 258/2001 v súlade s čl. 10 smernice č. 87/102/EHS. Je potrebné konštatovať, že každý veriteľ je povinný počínať si tak, aby boli zachované práva dlžníka a rovnaká povinnosť platí i pre dlžníka vo vzťahu k právam veriteľa, ktorý bol povinný pri vystavení zmenky zabezpečujúcej plnenie spotrebiteľského úveru, teda pôžičky postupovať spôsobom, ktorý žalovanej ako dlžníkovi umožnil rovnakú obranu voči nadobúdateľovi zmenky, v tomto prípade žalobcovi, ako proti pôvodnému veriteľovi. Spoločnosť S. s.r.o. týmto spôsobom nepostupovala. Ak v dohode o vyplnení

zmenky dohodne dodávateľ so spotrebiteľom, že spotrebiteľ podpíše v prospech dodávateľa zmenku v súvislosti s uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere, musí ísť o zmenku nie na rad, t.j. o zmenku, u ktorej bude vylúčená jej prevoditeľnosť rubopisom. Nakoľko len u takejto zmenky môže zmenkový dlžník vznášať námietky, týkajúce sa jeho vzťahu s predchádzajúcim majiteľom zmenky i proti jej ďalšiemu nadobúdateľovi, nakoľko zmenky nadobudol derivatívne, čiže jedna sa o obdobu § 529 Občianskeho zákonníka.

Teda nemožnosť uzavrieť dohodu o vyplnení zmenky na rad je možné nepriamo vyvodiť aj zo zákazu, ktorý je stanovený v § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kde je uvedené, že spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktorá spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. S činnosťou spoločnosti S. s.r.o. je všeobecne známe, že žalobca nadobudol tisíce vlastných zmienek na rad od spoločnosti S. s.r.o., ktoré sú vyhotovené na rovnakom formulári a z Obchodného registra SR je zrejmé, že táto spoločnosť poskytuje nebankové úvery a pôžičky. Aj zo skladby zmenkových dlžníkov, čiže vystaviteľov, ktorí sú výlučne fyzickými osobami, muselo byť žalobcovi zrejmé že predmetné zmenky boli vystavené v súvislosti so spotrebiteľskými úvermi. Žalobca vedel, že sa jedná o zmenky na rad, boli na žalobcu prevedené rubopisom a teda, že rubopisom prevedené zmenky zabezpečujú splatenie spotrebiteľských úverov. Okolnosť, a teda žalobca pri nadobudnutí predmetnej zmenky konal na škodu žalovanej ako dlžníka zo zmenky, nakoľko vedel, resp. musel vedieť z okolností svojich vzťahov k remitentovi, že zmenka sa týka spotrebiteľského úveru, že sa jedná o zmenku na rad. V tomto prípade má za jednoznačne preukázané, že žalobca konal zlomyseľne a previnil sa aj hrubou nedbanlivosťou, keď o skutočnosti týkajúcej sa reálnej existencie dlhu žalovaného v čase nadobudnutia zmenky vedel (zlomyseľnosť) resp. vedieť mal a mohol si zistiť (hrubá nedbanlivosť) § 10 zák.č. 191/1950 Z.z. Zákon zmenkový a šekový.

K odvolaniu žalovanej sa vyjadril žalobca. Navrhol, aby odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa. Uviedol, že žalobca svojim návrhom uplatnil nárok zo zmenky. Je nevyhnutné zdôrazniť, že predmetom konania je výlučne zmenka a nie iný záväzkový právny vzťah. Žalobca predložil prvostupňovému súdu originál zmenky. Zmenka je listinný cenný papier, ktorý inkorporuje v listine ako takej samo právo žalobcu. Vo vzťahu k žalobcovi ako indosatárovi je preto jediným legitimizačným prostriedkom, ktorý nie je možné ničím iným nahradiť.

Žalobca predložil súdu ako dôkaz o svojich nárokoch platnú zmenku, ktorou keďže táto spĺňa všetky formálne a materiálne náležitosti predpokladané zákonom č. 191/1950 Sb. (Zákon zmenkový a šekový) dokázal jasne, úplne a zrozumiteľne svoje právo na úhradu zmenkovej sumy a jej príslušenstva. Voči forme a obsahu zmenky zo strany žalovanej neboli vznesené žiadne námietky.

Žalobca je majiteľom zmenky, na základe indosamentu a nie je účastníkom akéhokoľvek spotrebiteľského vzťahu. Zmenka je bez väd, ktoré by ju činili neplatnou, teda ide o platnú zmenku. Zmenka je samostatným abstraktným záväzkom, neakcesorickej povahy. Nie je možné ju spájať, či podmieňovať inými okolnosťami, než sú na zmenke uvedené.

Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 43CoZm/10/2013 zo dňa 21.11.2013, ktoré bolo vydané v skutkovo a právne zhodnej veci žalobcu, potvrdzuje uvedené závery žalobcu.

Podľa čl. 5 ods. 1 Nariadenia je európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu v zásade písomné a súd vec prejedná ústne len vtedy, ak to považuje za potrebné alebo ak to navrhne niektorá zo strán. V odpovedi žalovaného ako reakcie na návrh žalobcu, ktorý žalovanej súd zaslal s výzvou na vyjadrenie na tlačive C žalovaná uviedla, že dlh sčasti uhradila. Vo vyjadrení nie je ani zmienka o tom, že by voči žalobcovi a nároku zo zmenky vzniesol relevantné námietky, príp. že by navrhla vykonať nejaké dôkazy. Napriek tomu súd účastníkov konania predvolal na ústne pojednávanie s poučeniami obsiahnutými v predvolaní, aj keď žalobca s prejednaním veci na ústnom pojednávaní nesúhlasí a ani žalovaná pojednávanie vo veci nenavrhol (...). Okresný súd bol oprávnený postupovať v prejednávaní veci najmä podľa čl. 4 ods. 4 Nariadenia a pokiaľ zistil, že nárok uplatnený žalobcom patrí do pôsobnosti Nariadenia, že návrh bol podaný žalobcom v súlade s čl. 4 ods. 1 nariadenia a bol aj správne vyplnený v jazyku konajúceho súdu, nebol daný dôvod na prejednanie veci na ústnom pojednávaní, ku ktorému súd pristúpi len v tom prípade, kedy nie je možné vec bez prejednania rozhodnúť alebo v prípade, keď o ústne pojednávanie požiada niektorý z účastníkov konania.

Nie je možné súhlasiť s právnym názorom okresného súdu o tom, že k prejednaníu veci pristúpil preto, že sa mu javil návrh zjavne neopodstatnený, pretože neopodstatnenosť návrhu, rovnako ako jeho neprípustnosť je možné posudzovať výlučne z procesného hľadiska, ani z hmotnoprávneho. Z obsahu návrhu žalobcu však jednoznačne vyplýva, že si uplatnil nároky zo zmenky, ktorú žalovaný podpísal a ktorú pôvodný majiteľ previedol na žalobcu rubopisom, preto nemôže byť žalobcom uplatnený nárok neprípustný.

Z obsahu spisového materiálu tak vyplýva, že prvostupňový súd vykonal dokazovanie podľa § 120 ods. 1 O.s.p., ktoré účastníci konania nenavrhlí z dôvodu, že ich vykonanie bolo podľa jeho názoru nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Faktom však je, že súdom vykonané dokazovanie nebolo vykonané na tvrdenia žalobcu, ktorý jasne, úplne a zrozumiteľne v tlačive A uplatnil práva zo zmenky a ktorý uviedol, že nie je jej pôvodným majiteľom, ale je indosatárom, ale ani na tvrdenia žalovanej, ktorá voči forme a obsahu zmenky nevzniesla žiadne námietky a ani žiadne návrhy na vykonanie ďalších dôkazov, ktoré by boli nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Zmenka je cenným papierom vydaným v zákonom stanovenej forme, ktorým s zmenkový dlžník zaväzuje majiteľovi zmenky zaplatiť v mieste a čase uvedenom v zmenke čiastku v nej určenú. Ide tak o záväzok, ktorý je priamy, bezpodmienečný, nesporný a abstraktný. Zákon dáva dlžníkom z takejto zmenky len možnosť podať námietku proti majiteľovi, avšak neupravuje, že by takáto listina nebola platnou zmenkou. S tým potom súvisí aj dôkazná povinnosť na strane dlžníkov, ktorí musia namietat' a preukázať, že šlo pôvodne o blankozmenku, ktorá mala byť vyplnená inak, a teda musia preukázať obsah vyplňovacieho práva, ako aj to, že blankozmenka bola vyplnená v rozpore s vyplňovacím vyhlásením, a teda aj s udeleným vyplňovacím právom, čo sa v prejednávanej veci nestalo. Ak by bola zmenka stále v dispozícii pôvodného majiteľa, ktorému bola na vyplnenie odovzdaná, bola by žalovaná na takéto námietky oprávnená, avšak len voči nemu. Ak však bola zmenka prevedená na iného majiteľa tak, ako je tomu v prejednávanej veci, musí dlžník preukázať, že nový majiteľ bol pri nadobúdaní zmenky v zlej viere alebo že sa previnil aspoň hrubou nebanlivosťou.

Za daného stavu, keď dlžník, aj keď v pozícii spotrebiteľa nepreukázal, že nový majiteľ zmenky konal pri jej nadobúdaní vedome na jeho škodu a keď nepodal žiadne námietky vyplývajúce z jeho vzťahu k žalobcovi a ani zo záväzkovo-právneho vzťahu, ku ktorému sa zmenka viazala, a teda voči remitentovi, ako skoršiemu majiteľovi zmenky, nie je možné takéto výklad okresného súdu akceptovať. Žalobca v konaní uplatňuje záväzok žalovanej, že za zmenku zaplatí sumu, ktorú doplnil do zmenky pôvodný majiteľ, pričom súd posudzoval žalobcom uplatnený nárok ako zmluvný záväzok vzniknutý zo spotrebiteľskej zmluvy, a nie ako nárok zo zmenky, čo je neprípustné.

Ustanovenie § 17 Zákona zmenkového a šekového vyjadruje zásadu abstraktnosti zmenkových záväzkov, čo znamená, že v prípade zmenky ide o záväzky celkom oddelené od všeobecných záväzkových vzťahov, ktoré viedli k jej vzniku, čo platí aj pre zmenky zabezpečovacie. Dlžník preto nemôže namietat' voči povinnosti zaplatiť zmenku, ktorá vyplýva z jeho pôvodného vzťahu s S. s.r.o., a to práve z toho dôvodu, že došlo k jej indosácii. Podľa názoru odvolacieho súdu je to výlučne žalovaný, kto je povinný tvrdiť na svoju obranu proti platobnej povinnosti zo zmenky všetky skutočnosti, ktoré považuje za významné. Ak má v tomto smere povinnosť tvrdenia žalovaná, potom má podľa ust. § 120 ods. 1 O.s.p. tiež dôkaznú povinnosť, a to na všetky svoje tvrdenia.

Z ustanovenia § 17 Zákona zmenkového a šekového jednoznačne vyplýva prekážka prenesenia kauzálnych námietok na ďalšieho nadobúdateľa zmenky, ktorým je žalobca, čo je práve dôsledkom abstraktnosti a nespornosti záväzku zo zmenky. Táto prekážka môže byť prelomená len v tom prípade, ak dlžník zo zmenky preukáže, že nový majiteľ nadobudol zmenku nepoctivo.

Záväzky zo zmenky, aj keď vznikli z konkrétnych zmluvných záväzkov, sú záväzkami samostatnými. Nie je preto možné súhlasiť s názorom okresného údu, že sú závislé na úverovom vzťahu. Ak je návrhom uplatnený nárok zo zmenky, nie je možné bez Ďalšieho v takomto konaní rozhodovať o záväzkoch zo zmluvy, ani keď je nepochybné, že s danou zmenkou súvisia. Odvolací súd sa preto nestotožnil s názorom okresného súdu, že odčlenenie zmenkového abstraktného vzťahu od vzťahu spotrebiteľského nie je možné z dôvodu, že v spotrebiteľských vzťahoch bolo použitie zmenky regulované a obmedzené zákonom. Podľa zákona zmenkového a šekového bol preto súd oprávnený skúmať len to, či zmenka

obsahuje všetky náležitosti, ktoré sa musia pre jej platnosť zo zákona povinne do nej uviesť, nie však podmienky jej vystavenia a ani jej neprípustnosť.

Odvolačný súd prejednal odvolanie žalovanej v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1 a 3 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., pretože nejde o také odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej, na prejednanie ktorého by bolo potrebné nariadiť odvolacie pojednávania podľa § 214 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Odvolačný súd považuje v tomto konaní za nesporné, že na prejednávanú vec je potrebné aplikovať Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.7.2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu. Neznamená to však, že ak žalobca predložil v tomto konaní ako jediný listinný dôkaz prvopis zmenky, že súd podľa čl. 4/4 Nariadenia, ak sa domnieva, že informácie, ktoré poskytol žalobca nie sú dostatočne jasné alebo primerané a pokiaľ sa pohľadávka nezdá byť zjavne neopodstatnená alebo návrh neprípustný, že nemôže žalobcovi uložiť doplniť informácie alebo dokumenty v lehote určenej súdom. Na tento účel vnútroštátny súd použije vzorové tlačivo B, ktoré je uvedené v prílohe II Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady ES č. 861/2007. Podľa čl. 5/1 Nariadenia je Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu písomné, avšak súd môže nariadiť ústne pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak o to požiadajú niektorá zo strán. Preto súd prvého stupňa v tomto konaní o vydanie rozsudku, môže od žalobcu požadovať okrem predloženej zmenky aj iné listinné dôkazy.

Súd prvého stupňa preto nemohol vo veci rozhodnúť len na základe jedného dôkazu predloženého žalobcom - zmenky vystavenej dňa 17.9.2009.

Žalobca v tomto konaní uplatnil predmetnú peňažnú pohľadávku podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.7.2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, preto súd prvého stupňa mal vec prejednávať podľa tohto nariadenia a nie podľa § 175 Občianskeho súdneho poriadku, ktorým sa upravuje konanie o vydanie zmenkového platobného rozkazu iba na návrh žalobcu. Nemal preto prejednávanú vec právne posudzovať podľa Zákona č. 191/1950 Zb. - Zákon zmenkový a šekový, lebo žalobca vo veci nenavrhol vydať zmenkový platobný rozkaz. Predložená zmenka je v tomto konaní podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady č. 861/2007 iba jedným z dôkazov na vydanie navrhovaného rozsudku. Nie je však jediným dôkazom, ako je to v konaní podľa § 175 O. s. p. pre vydanie zmenkového platobného rozkazu.

Odvolačný súd navyše poukazuje na to, že súd prvého stupňa nie je zmenkovým súdom podľa § 10 Zákona č. 371/2004 Z. z. o sídlach a obvodoch súdov, preto ani nemohol vo veci rozhodovať na základe predloženej zmenky ako jediného dôkazu v tomto konaní.

V tomto konaní si žalobca uplatnil nárok zo zmenky podľa Nariadenia, nie z úverovej zmluvy, ktorú si súd prvého stupňa sám zabezpečil z exekučného spisu. Aj pre toto konanie platí zásada kontradiktórnosti konania, podľa ktorej súd rozhoduje na základe dôkazov predložených a označených účastníkmi konania a sám nemá pátrať po dôkazoch, ak ich účastníci nepredložia. Iba v prípadoch, ak ide o konanie, ktoré môže súd začať bez návrhu a v ďalších konaniach uvedených v § 120 ods. 2 O. s. p., je súd povinný vykonať ďalšie dôkazy potrebné na zistenie skutkového stavu, aj keď ich účastníci nenavrhlí. O také konanie však v prejednáwanej veci nejde. Žalobca si ani neuplatnil v tomto konaní predmetnú pohľadávku zo zmluvy o úvere, ale zo zmenky. Len žalobca je oprávnený v návrhu uviesť rozhodujúce skutočnosti, na základe ktorých si uplatňuje svoje právo v súdnom konaní. Žalobca si v tomto konaní uplatnil právo zo zmenky s návrhom na vydanie rozsudku. Súdom nemôže vydať rozsudok len na základe zmenky, preto musí vyzvať žalobcu na predloženie doplňujúcich dokumentov podľa čl. 4/4 Nariadenia. O to viac, že predmetná zmenka sa týkala spotrebiteľských úverov, preto takýmto postupom - výzvou pre žalobcu na predloženie doplňujúcich dôkazov, súd chráni spotrebiteľa, pretože ak žalobca odmieta predložiť doplňujúce dôkazy, súd návrh pre neunesenie dôkazného bremena zamietne. Ak však súd sám vyhľadáva dôkazy z exekučného spisu, nechráni žalovanú - spotrebiteľa, ale nahrádza dôkaznú povinnosť navrhovateľa v súdnom konaní v neprospech spotrebiteľa.

Odvolačný súd preto podľa § 221 ods. 1 písm. f) O. s. p. zrušil rozsudok súdu prvého stupňa, lebo takýmto postupom súdu prvého stupňa bola odňatá možnosť žalobcovi konať pred súdom a predkladať

doplňujúce doklady a podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p. zrušil rozsudok súdu prvého stupňa, pretože súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil a nedostatočne zistil skutkový stav veci.

Podľa § 221 ods. 2 O. s. p. vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Úlohou súdu prvého stupňa v ďalšom konaní bude vo veci konať podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.7.2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu tak, ako to navrhol žalobca v návrhu. Súd vyzve žalobcu „tlačivom B“ - žiadosť súdu o doplnenie návrhu, pretože podľa čl. 4/4 Nariadenia informácie a dokumenty, ktoré predložil žalobca spolu s návrhom, nie sú dostatočné. Vyzve žalobcu, aby predložil listinné dôkazy alebo iné dôkazy svedčiacie o oprávnenosti uplatnenej peňažnej pohľadávky, pretože predmetná zmenka nie je podľa Nariadenia v tomto konaní postačujúcim listinným dôkazom. Ak žalobca na túto výzvu súdu prvého stupňa na základe tlačiva „B“ podľa Nariadenia nebude reagovať alebo odmietne predložiť súdu iné dôkazy, súd prvého stupňa návrh pre neunesenie dôkazného bremena zamietne, pretože samotná zmenka nie je postačujúcim dôkazom v súdnom konaní podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.7.2007 pre vydanie rozsudku.

Žalobca po vyhlásení rozsudku súdom prvého stupňa zobral návrh na začatie konania späť vo výške 0,19% denne v časti napadnutého zmenkového úroku.

Podľa ust. § 208 O.s.p., ak je návrh na začatie konania vzatý späť, keď už rozhodol súd prvého stupňa, ale jeho rozhodnutie nie je doposiaľ právoplatné, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd nepripustí späťvzatie, ak druhý účastník s tým nesúhlasí. Ak späťvzatie pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie zastaví.

Odvolací súd v súlade s citovaným zákonným ustanovením pripustil čiastočné späťvzatie návrhu žalobcu v súlade s výrokom tohto uznesenia a v časti späťvzatia návrhu zrušil napadnutý rozsudok a konanie zastavil.

V ďalšom konaní rozhodne súd prvého stupňa aj o trovách odvolacieho konania v súlade s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. ako aj o vstupe vedľajšieho účastníka do konania po vydaní rozhodnutia súdom prvého stupňa.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.